

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΚΩΔΙΚΩΝ
ΤΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΩΝ
ΠΛΗΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ

Α'

ΚΩΔΙΚΕΣ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ¹

122.

Χαρτ. 0,20×0,14. Άλωνος XVII (φ. 195).

Μανουήλ Μικλαζού Νομοκάνων.

Ἐν φ. 192². Ἐτελειώθη σὺν θεῷ τὸ παρόν νόμιμον διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ εὐτελοῦς καὶ ἀμαρτωλοῦ Παρθενίου ἀρχιερέως τοῦ Πεδοποννήσου, κατὰ τὸ αγνῶν ἔτος τὸ θωτήριον: ἐν μνὶ Μαιῶ καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες εὑχεσθε ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς Κύριον.

Περὶ τοῦ βιβλιογράφου Παρθενίου ἀρχιεπισκόπου Εὐρυσθίης ἴδε Νέον 'Ελληνομυρμονά Τόμ. Δ' σ. 352.

Ἐν φ. 195³ ἄλλη χειρὶ τοῦ αὐτοῦ οὗ αἰώνος. Τὸ παρόν νόμιμον ὑπάρχει τῆς ἱερᾶς μονῆς τοῦ Ἀγίου Δημητρίου ἐν τῇ χώρᾳ Χούσαφα· καὶ ὁ ἀποικινώσας αὐτὸν ἐκ ταύτης ἐστω ἀφωρισμένος ἀπὸ θεοῦ Κυρίου παντοκράτορος καὶ μετὰ θάνατον ἀλυτος καὶ τυμπανιαίος ὡς Ἱερόθυλος. Ἄλλη δὲ χειρὶ τὴν μὲν λέξιν ἐστω διέγραψε, τὸ δὲ ἀφωρισμένος διώρθωσεν· εἰς συγχωρημένος καὶ τὸ ἀλυτος εἰς λυτός, ἀπῆλειψε δὲ τὰ μετ' αὐτῷ ἀργῆθεν γραμμένα καὶ νῦν ἀδιάγνωστα.

Ἐν φ. 195⁴–195⁵ ἴδιωτικαὶ σημειώσεις ἀναφερόμεναι εἰς οἰκογενειακὰ συμβάντα ἀγγώστου κτήτορος τοῦ καθόδικος ἐν Ζαχύνθῳ διαμένοντος. Ἐν δὲ φ. 195⁶ μονοκονδύλικῶν; αἱ λέξις ἰερομόναχος καὶ πνευματικός.

Στάγωσις νέα.

123.

Χαρτ. 0,205×0,15. Άλωνος XVII (φ. 145).

1 (φ. 1^a). «Περὶ τοῦ ἀπλοῦ συλλογισμοῦ τοῦ σοφωτάτου Νεκολάσου ἵερέως τοῦ Ηλιαροντζάνου αχλέων».

¹ Συνέλευτα ἐκ τοῦ Τόμ. Ε' σ. 107.

ΕΦΟΣ ΕΛΛΗΝΟΜΗΜΗΝΩΝ ΤΟΜ. Ε'.

2 (φ. 746). Τοῦ αὐτοῦ «Περὶ ὑποθετικῶν συλλογισμῶν».

Προτάσσεται προσώπου τοῦ αρχωτάτου καὶ λογιστάτου ἵρεως τοῦ Κλαρονεζάνου· νῦν δὲ πατριάρχου Ἀλεξανδρείας·.

3 (φ. 793). «Περὶ ἀποδεικτικῆς τοῦ αρχωτάτου καὶ λογιστάτου Νεκολίου Σερβίως τοῦ Μέλλαροντζάνου»· νῦν δὲ πατριάρχου Ἀλεξανδρείας·.

4 (φ. 1215). Τοῦ αὐτοῦ «Περὶ ασφιστικῶν ἐλέγχων».

5 (φ. 1326). «Περὶ τοῦ περὶ ἑρμηνίας πέμπτου τμῆματος· πότερον ἔνδιπτά ἔστι· ἢ κατάφασις τῇ ἀποφάσει· ἢ ἢ κατάφασις τῇ καταφάσει· οίον μᾶλλον ἀντίκειται Πᾶς ἀνθρωπὸς ἀγαθὸς τῇ Οὐδεὶς ἀνθρωπὸς ἀγαθὸς ἢ τῇ Πᾶς ἀνθρωπὸς κακός».

Ἐν ταῖς (φ. 1416)· Εἴληφε τέρμα τὸ πάρὸν βιβλίον εἰς τοὺς 1685 Χριστοῦ ἐν μνὶ Νοεμβρίῳ 16 καὶ Ἡ μὲν χειρ ἡ γράψασα σύπεται ταῦθε δὲ γραφὴ μένει εἰς ἀπεράντους αἰώνας.

Στάχωσις νία.

124.

Χαρτ. 0,225×0,155. Αιώνος XIX (φ. 295).

«Βιβλίον περιέχον περὶ οὐρανοῦ καὶ γῆς, κανόνας παρακλητικούς καὶ ἑξηγημένους εἰς τὰς διεσποτικὰς καὶ θεομποτικὰς ἱορτὰς, μύθους Αἰσαώπου, τετράστιχα Γαβρίου Ἐλληνος, ἐπιστολὰς θεαφόρων ποεητῶν καὶ θεοπακάλων ἑρμηνευομένας, χρηπτοῦθειαν αὐτῶν, λόγους Γρηγορέου τοῦ Θεολόγου, τετράστιχα ἑτέρων φελοσόφων ἑρμηνευόμενα, μεγαλυνάρια εἰς τὴν μνήμην ἀγίων, πραγματείας ἐκκλησιαστικὰς καὶ διάλογον περὶ χριστιανικῆς θρησκείας μεταξὺ διδασκάλου καὶ μαθητοῦ».

Εἶναι δὲ λεπτομερέστερον τὰ ἐν τῷ κώδικι περιλαμβανόμενα τάδε 1 (φ. 86). «Περὶ κτίσεως ὁρατῆς» ἔχον κεφάλαια Περὶ οὐρανοῦ, Περὶ σελήνης, Οἴκους πλανητῶν καὶ Περὶ πελαγῶν. Προηγοῦνται δὲ τούτων ἀπό φ. 4α σχῆματά ἀναφερόμενα εἰς τὰ εἰρημένα κεφάλαια καὶ τούτων Προερχή εἰς τὴν Θιοτόκον. — 2 (φ. 14α). «Κανὼν ἐγκωμιαστικὸς εἰς τὴν ὄκεαγίαν Θιοτόκου». — 3 (φ. 176β). «Εὐχὴ εἰς τὴν ὄκεαγίαν Θιοτόκου ε.». — 4 (φ. 20α). Τροπάρια εἰς τὸν ὄστον Στολιανόν. — 5 (φ. 29α) Χειροστόμον εἰς Εὐτρόκιον. — 6 (φ. 34α). Κοσμᾶς Κανὼν εἰς τὴν Κοιμησίν. — 7 (φ. 41α). Τοῦ αὐτοῦ Κανὼν εἰς τὰ γενέθλια τοῦ Σωτῆρος. — 8 (φ. 53β). Τὰ τροπάρια ε Στέργανην μὲν ἡμᾶς ε καὶ «Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁροσυσίῳ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδει μετὰ τῆς ἐρμηνείας αὐτῶν. — 9 (φ. 54α). Αἰσώπου μῦθοι μετά διαστίχου ἑρμηνείας. — 10 (φ. 63α). Βαθρίου Τετράστιχα. — 11 (φ. 73α). «Κυροῦ Θεοδώρου τοῦ Προσδρόμου Τετράστιχα Ιερομνήσια εἰς τὰ κεραλαυδῶν ῥηθέντα εἰν τῇ Παλαιᾷ Ἰραφῇ». — 12 (φ. 76β).

ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

· Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Πασὶ τῶν τοῦ θεοῦ ὁδῶν. — 13 (φ. 79α). · Αγαπητοῦ διαικόνου Ἐκθίσιος Κακαλάτου, ὃν τῷ 11-15 μετὰ διαστίχου ἐρμηνείας. — 14 (φ. 98α). · Διὰ τὰ διάδεκα δον τῆς γῆς. · Λεχ. Διδοκα βουνά μεγάλα εἰνε. — 15 (φ. 99α). Τροπάριον Πάσις σου τὴν χάριν. — 16 (φ. 100α). · Απολυτίκια καὶ μεγαλυνάρια. — 17 (φ. 101α). · Ακτιώνιον Βυζαντίου Χριστούθεια μετὰ διαστίχου ἐρμηνείας. — 18 (φ. 121α). Γρηγορίου Θεολόγου Τετράστιχα μετὰ διαστίχου ἐρμηνείας. · Εῇ τοὺς 1813 ἐν μνή Σεπτεμβρίου. — 19 (φ. 131α). · Ἐπιστολαὶ Θεοφίλου Κορενδαλλέως. — 20 (φ. 137α). Γρηγορίου Θεολόγου Ἐπιστολαί. — 21 (φ. 151α). · Εἴ τὸν ἐπιστολῶν τοῦ ἐν ἀγίοις πατροῖς ἡμῖν, Ἰσιδόρου τοῦ Πηλουσιώτου. — 22 (φ. 173α). Θεοφυλάκτου Σιμονάττου Ἐπιστολαί, ὃν νὶ ὅπ' αὐτῷ 20-21 μετὰ σημειώσεων ἐρμηνευεῖται ἐν τῇ ὥρᾳ. — 23 (φ. 186α). · Αναγνώστου Παπαγιαννού οὐλού Έπιστολαὶ ἢν τῇ ἀρχαῖᾳ, αἱ μὲν ἄλλαι ἀνεπίγραφοι, μίτι «Τα εὐλογημένατῶν κυρίῳ κυρίῳ Ἰωάννῃ», ἄλλῃ «Κωνσταντίνῳ τῷ σοφολογιστάτῳ», ἄλλῃ «Ιωάννῃ τῷ σοφολογιστάτῳ καὶ νοταρίῳ». — 24 (φ. 192α). · Τοῦ σοφωτάτου καὶ ἀντιλογισμάτατου ἐν διδαστάλοις ἀρίστου τῆς περιφέρου αὐθεντικῆς σχολῆς τῆς ἐν Βουκούρεστίῳ ἐπιστάτου κυρίου Γεωργίου Λόγος εἰς τὴν πρὸς θεόν ἀποδημίαν τοῦ ἡγεμονὸς κυρίου Ἰωάννου Νικολάου Ἀλεξανδρού βοεβόνδων. · Λεχ. · Λανθρωπος ματαιότητι φύσιον. — 25 (φ. 193α). · Αναγνώστου Παπαγιαννού οὐλού Τύποι ἐπιστολῶν. — 26 (φ. 202α). · Μεγαλυνάρια εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκου. — 27 (φ. 203α). · Έπιστολαὶ, ἐν αἷς καὶ Αναγνώστου Ιερόπατερος 1812 Ιουλίου 20. — 28 (φ. 205α). · Στίχοι εἰς τὸν Φωκαλίθην μετὰ διαστίχου ἐρμηνείας. — 29 (φ. 213α). · Αναγνώστου Έπιστολαὶ 1810 Ιουλίου 20. — 30 (φ. 214α). · Στίχοι διὰ τὸν πυρίκανστον ναὸν τοῦ Σωτῆρος εἰς Φουρνᾶν.

· Λεχ. Σῶτέρο μου δός μοι σύνεδιν ἵνα στιχοποιήσω τὸν ἐμπροσθὸν τοῦ σοῦ ναοῦ μεγάλως νὰ θρηνήσω.

— 31 (φ. 216α). · Λόγος ἔγκωμιστικός . . . εἰς τὸν εὐάγγελισμὸν τῆς Θεοτόκου καὶ περὶ ἔξορολογήσεως ἡ ἐκφωνηθεὶς τῷ 1810. · Λεχ. · Επερεπε τὸ ὅμοιον τῷ δόμοιῳ. — 32 (φ. 218α). · Λόγος πανηγυρικὸς εἰς τὸ γενέσιον τοῦ τιμίου Προδρόμου καὶ περὶ τῆς ἱερᾶς μεταλήψεως ἰδιωτικῆς καὶ πεζῆς φράσεως. · Λεχ. Τίς ἡ πολλὴ συνέλευσις καὶ συνάθροισις. — 33 (φ. 220α). · Εὐχὴ εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκου μετὰ διαστίχου ἐρμηνείας. — 34 (φ. 223α). · Δουκιανοῦ Περὶ τοῦ ἐνυπνίῳ μετὰ διαστίχου ἐρμηνείας. — 35 (φ. 232α). · Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Λόγος μετὰ διαστίχου ἐρμηνείας. · Λεχ. Τίς ἡ τυραννίς. — 36 (φ. 246α). · Λόγος ἔγκωμιστικός εἰς τὸν ἄγιον Νικόλαον. · Λεχ. Πτολεμαῖος ἐκεῖνος ὁ Φιλάδελφος. · Εὐ τέλει ἴδιόμελα εἰς τὸν ἄγιον Νικόλαον, ἄλλῃ χειρὶ γεγραμμένα. — 37 (φ. 256α). · Γράμμα ἡγουμένου πρὸς τοὺς Χριστιανοὺς δι' ἐλεημοσάνην ροναστηρίου ε. — 38 (φ. 257α). · Τροπάρια. — 39 (φ. 258α). · Στίχοι εἰς τὴν δευτέραν τοῦ Κυρίου παρουσίαν ἡ γεγραμμένοι καταλογάδην. — 40 (φ. 264α). · Δέησις κατ' ἀρώτησιν καὶ διάλεξιν. — 41 (φ. 266α). · Περὶ συστάσεως τοῦ ἀνθρώπου. · Λεχ. Εἶναι ἐκ θεοῦ συνθεμένος ὁ λανθρωπός. — 42 (φ. 266β). · Συνταγαί. — 43 (φ. 268α). · Εὐχὴ. · Λεχ. Τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ. — 44 (φ. 268α). · Περὶ ὑποτάσσεως τοῦ Χριστοῦ. — 45 (φ. 268β). · Περὶ τοῦ ρανταστικοῦ. — 46 (φ. 269α). · Περὶ τῶν βίβλων τῆς Παλαιᾶς Διαθῆκης. — 47 (φ. 270α). · Βασιλεῖον τοῦ μεγάλου Εἰς Βαρλαὰν μέρος. — 48 (φ. 272α). · Έπιστολαὶ πέντε, ὃν ἡ α' καὶ ε' ἀνυπόγραφοι, ἡ β' Ἰωάνναφ ἱερομονάχου, ἡ γ' Σεραφεὶρ Φαναρίου καὶ Νεοχωρίου, ἡ δ' Ἰωάννου Αναγνω-

στοπούλου τοῦ ἐκ Νεαρωρίου. — 49 (φ. 273α). «Πᾶς νὰ κατασκευάζῃ καθίστινον». — 50 (φ. 273α). «Περὶ θυρῶν». — 51 (φ. 273α). Ἀριθμητικοὶ πίνακες πρὸς εἰρεσιν χρησολογοῦν. — 52 (φ. 274α). «Μεγαλυνάρια εἰς τὰς ἑπτάγεμους τῶν ἑορτῶν». — 53 (φ. 275α). Μαγικά λόγια. — 54 (φ. 276α). «Ἐπιστολὴ ἀρχιερέως πρὸς παροχῆς Ἐλεημοσύνης». — 55 (φ. 276β). «Περὶ τοῦ πάθους τοῦ σώματος τοῦ Κυρίου». — 56 (φ. 277α). «Περὶ τῆς τῷ "Ἄδη" καθίδου». «Ἄργι. Κάτειδιν εἰς τὸν "Ἄδην" ψυχὴ τεθεωρημένη». — 57 (φ. 277β). «Περὶ λόπης». — 58 (φ. 278α). «Χρυστιανικὴ διδασκαλία». — 59 (φ. 290α). «Παρεκβολαι ἵκ τῆς ἡθικῆς ἀνθελογίας οἱ ἐν στίχοις». — 60 (φ. 291α). «Κανὼν παραχλητικὸς εἰς τὴν διεργασίαν Θεοτόκου». — 61 (φ. 294β). «Διηγμα». — 62 (φ. 294β). «Στίχοι ἱερικοῖς τοῦ ἀγίου Σεραφείμ». — 63 (φ. 294β). «Ἐπιστολὴ». — 64 (φ. 295β). Μεγαλυνάρια εἰς ἀγίους.

Ἐν τῷ φ. 249α μίνενται ἀγράφῳ Εὐχὴ ὥπλη νεωτάτης χειρός. Ἐν δὲ φ. 269β Εὐλογοράφῳ τοῦ ἀγίου Διονυσίου ἡ ριζωτικὴ ἐντάπου.

Στάχωσις ἀπλῇ βυραίνῃ μεθ' ἀπλῶν ἐπιτυπωμάτων.

125.

Χαρτ. 0,235×0,168. Αιλανος XVIII (φ. 466).

Θεοφίλου Κορυθαλλέως Τπομνήματα εἰς τὸ Περὶ φυσικῆς ἀκροάσεως Ἀρεστοτέλους.

α' (φ. 4α). «Εἰς φιλοσοφίαν προδιοίκησις». — β' (φ. 486). «Τπομνήματα εἰς τὸ πρᾶτον τῶν Περὶ φυσικῆς ἀκροάσεως» — γ' (φ. 166β). «Ἐις τὸ β' τῶν περὶ ἀρχῶν ὄπομνήματα». — δ' (φ. 235δ). «Συνοπτικαὶ ὄπορνήσεις εἰς τὸ γ' τῆς περὶ φυσικῆς ἀκροάσεως». — ε' (φ. 260α). «Ἐις τὸ δ' τῶν φυσικῶν, ὄπομνήσεις συνοπτικαὶ». — σ' (φ. 285δ). «Ἐις τὸ ε' τῶν φυσικῶν ὄπομνήματα». — ζ' (φ. 325δ). «Ἐις τὸ σ' τοῦ περὶ φυσικῆς ἀκροάσεως». — η' (φ. 370α). «Τὴν ἴσδρυμην ἐνδείξω τῶν περὶ φυσικῆς ἀκροάσεως βίβλον». — θ' (φ. 400δ). «Βιβλίον ηντεῖ τὸ περὶ τῆς φυσικῆς ἀκροάσεως».

Στάχωσις βυραίνῃ μεθ' ἀπλῶν ἐπιτυπωμάτων καὶ λειψάνων δύο κομβών.

126.

Χαρτ. 0,23×0,18. Αιλανος XVIII (φ. 46).

1 (φ. 7α-35α). **Στεφάνου Ἀλεξανδρέως οἰκουμενικοῦ φιλοσόφου Περὶ τῆς ιερᾶς τέχνης εἰς πράξεις ἐννέα, ὧν ἡ ἐνάτη πρὸς Ἡράκλειον τὸν βασιλέα.**

Προτάσσεται: «Περίληφις τῶν κιτραλαίων τοῦ παρόντος περὶ τῆς ιερᾶς τέχνης συντάγματος πεποιημένη παρ' ἡμῶν τοῦ ἀντιγραφίου 'Ιεροθέου Ιεροδιακόνου τοῦ ἐκ Σμύρνης».

Ἐν φ. 356 Τοῦ αὐτοῦ Στεφάνου Ἐπιστολὴ πρὸς Ἡράκλειον.

(φ. 36^a). «Συνεδέου φιλοσόφου πρὸς Διόςχουρον. Εἰς Βι-
βλία Δημοκρίτου Ὁμιλίαι Διεργασίαρου τοῦ μεγάλου Σεράπιδος
τοῦ ἐν Ἀλεξανδρεῖ θεοῦ συνευδοχοῦντος».

3 (φ. 40^a). Επιτολὴ Ἐπιτολὴ Ἐπιτολὴ Ἐπιτολὴ Ἐπιτολὴ πρὸς Θεο-
δόσιον τὸν μέγαν βασιλέα περὶ τῆς τῶν φιλοσόφων μνησικῆς τέχνης
ἰσμοῦ μετρῷ.

Στίχοι 256. "Αρχ.

Σκῆπτρα γαῖς μέδοντες ως πανέμφρονες.

Τὰ φ. 16, 36, 56, 6α, 446 καὶ 45α δύραφα. Ἐν φ. 1α «Σημειώματα περὶ μετάλ-
λων καὶ ἀλλας τινὲς σημειώσεις. Ἐν φ. 2α «Ἐκ τῆς ὄριστικῆς τῶν ὅντων ὄρισμοι
τινῶν εἰδῶν ἐν τῇ παρούσῃ βίβλῳ ἀναφερομένων». Ἐν φ. 26 καὶ 3α «Ορισμοὶ περὶ¹
πλανητῶν καὶ χωμάτων. Ἐν φ. 46β διάφοροι σημειώσεις. Ἐν δὲ τῷ τέλῃ· Ἐκ τῶν
τοῦ Νικολάου Δημητριάδου Χορτάκη Σμυρναίου, ἐγράφη ὑπὸ Διδα-
σκάλου Ἱεροθέου Ἱεροδιακόνου Σμυρναίου.

Στάχωσις ἐκ χαρτονίου.

127.

Χαρτ. 0,21×0,148. Αιώνος XV (φ. A† 175).

1 (φ. 2^a). «Τὸ ίεον τοῦ Τόμου τῆς ἐπιπλάστου ἐνώσεως τῆς γε-
γονούσιας ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἰωάννου τοῦ Παλαιολόγου».

"Αρχ. Εὐγένιος ἐπίσκοπος δούλος τῶν δούλων τοῦ θεοῦ εἰς ἀιδίον
τοῦ πράγματος μνήμην.

"Ἐν τοῖς αἱ ὁπογεραφαὶ συνεχιζόμεναι διὰ παραπεμπτικοῦ σημείου Ο' ἐν φ. 16.

2 (φ. 4^a). «Ἐν ἔτει ,σῶθι Ἐκθεσις τοῦ Τόμου τοῦ γεγονότος
κατὰ Ἰωάννου τοῦ Βίκου παρὰ τοῦ ἀγιωτάτου καὶ οἰκουμενι-
κοῦ πατριάρχου καὶ Γρηγορέου τοῦ Εἴνυπρεου καὶ τῆς
περὶ αὐτὸν ἱερᾶς συνόδου· οὐτινος ἐπιλάβοντό τινες· καὶ γέγονε πρὸς
ἔκείνους ἡ ἀπάντησις ἰσχυρά».

"Αρχ. "Εσχε μὲν ἡ ἐπισυμβᾶσα πρὸ μικροῦ ταραχῆ τε καὶ ζάλη τῆς
ἐκκλησίας.

3 (φ. 10^a). Τοῦ αὐτοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου καὶ Γρηγο-
ρέου ἀπολογία πρὸς τὸν κατὰ τοῦ Τόμου μέμψιν ἰσχυροτάτην.

"Αρχ. "Αει μὲν ἐγώ πρότερον τοὺς πολλὰ περὶ θεοῦ φθεγγομένους
ἔθαυμαζον ἀνδρας.

4 (φ. 18^a). «Πρακτικὰ τῆς ἀγίας καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου ἡ τις
ἀπεκατέστησε Φώτιον τὸν ἀγιωτάτον πατριάρχην εἰς τὸν θρόνον Καν-

σταντινουπόλεως και διέλυσε τὰ σκάνδαλα τῶν δύο ἐκκλησιῶν τῆς τε παλαιᾶς και νέας "Ρώμης . . ."

5 (φ. 30^a). «Τὸν ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης Νεῖλου λόγος ἀποδεικνὺς μὴ ἄλλο τι τὸ τῆς διαστάσεως τῆς λατινικῆς ἐκκλησίας και ἡμῶν μέχρι τοῦ παρόντος αἵτιον εἶναι ἢ τὸ μὴ βούλεσθαι τὸν πάπαν οἰκουμενικῆ συνόδῳ τὴν τοῦ ἁμφισθητουμένου διάγνωσιν ἐπιτρέψαι· ἀλλ' αὐτὸν μόνον διδάσκαλον θέλειν τοῦ ζητουμένου καθεῖσθαι· τοὺς δὲ ἄλλους ἐν μαθητοῦ μοίρᾳ ὑπακούοντας ἔχειν· καὶ ὅτι τὸ τοιοῦτον ἄλλοτριον τῶν ἀποστολικῶν και πατρικῶν και νόμων και πράξεων».

6 (φ. 39^a). «Σύνοψις τῶν ἀγίων και οἰκουμενικῶν ζῴων συνόδων».

7 (φ. 40^a). «Τοῦ αὐτοῦ ἀγιωτάτου και μακαρίου πατρὸς ἡμῶν Νεῖλου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης ἀπάντησις σαφῆς τε και σύντομος πρὸς Λατίνους ὡςπερ ἐγχειρίδιον τι προβάλλον τοῖς βουλομένοις ἀγωνίζεσθαι πρὸς ἔκείνους».

8 (φ. 42^a). «Τοῦ αὐτοῦ ἵκε τοῦ ἐναντίου πρὸς τὸ συμπέρασμα κατὰ Λατίνων λόγος α'».

9 (φ. 50^a). «Πρὸς τὸ συμπέρασμα ἢ περὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, λόγος δεύτερος».

10 (φ. 63^b). «Πρὸς τὸ συμπέρασμα, ἢ περὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, λόγος τρίτος».

11 (φ. 68^a). «Πρὸς τὸ συμπέρασμα, ἢ περὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, λόγος τέταρτος».

12 (φ. 79^b). «Ἐκ τοῦ ἐναντίου πρὸς τὸ συμπέρασμα ἢ περὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος λόγος πέμπτος».

13 (φ. 88^a). «Λόγοι Λατίνων, οὓς οἴονται δεικνύναι τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον και ἐκ τοῦ νεοῦ ἐκπορευόμενον και προτάσσεις ὅμοιῶς αὐτῶν, δι' ὧν συνάγειν οἴονται τοῦτο: καὶ ἐκ τοῦ ἐναντίου λόγοι τῶν τῆς ἀνατολικῆς ἐκκλησίας, πρὸς λύσιν και ἀνατροπὴν τῶν εἰρημένων εαφέστατα και διαρρήδην, διὰ τῶν ἀγίων πατέρων τῶν διδάσκαλων τῆς πίστεως, και τῶν οἰκουμενικῶν συνόδων δεικνύντες τοῦτο».

"Ἐν ταῖς (φ. 172^a): Τέλος τοῦ κατὰ Λατίνων βιβλίου τοῦ ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης Νεῖλου.

14 (φ. 172^b). «Τοῦ σοφωτάτου και λογιωτάτου ἐν μοναχοῖς

Ιωσήφ τοῦ Βρυσσένου Λόγος ὅτι ἐκ μόνου τοῦ πατρὸς τὸ πνεῦμα.

Άρχ. Ἀληθῶς μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν. Τόλ. (κολ.)· μὴ οὕτω νοῦ καὶ φρενῶν ἔξω γενοίμεθα.

Ἐν τῷ ἀρχῇ φ. Α^π τῇ αὐτῇ χειρὶ τάδε· Κατὰ τὸ ζυλα^{ον} ἑτος, ὑπῆρχεν ὁ Βρυσσένιος Ἰωσήφ· Κατὰ τὸ αυλα^{ον} νέον ἑτος, γέγονεν ἡ ἐν Φλορεντίᾳ σύνεδος· Ο κατὰ τοῦ Βέκκου Τόμος τοῦ Κυπρίου Γρηγορίου, ἐγένετο πρὸ τοῦ Βρυσσένιου χρόνους ῥκε. Κατωτέρω δὲ τάδε·

Ἐτει^{—ω} σχνα

Μανουὴλ ὁ Παλαιολόγος ὁ καὶ σοφώτατος, οὐ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν ἦν ὁ πατριάρχης Ἰωσήφ, καὶ ὁ Βρυσσένιος Ἰωσήφ, βασιλεύσας ἐτει λε', κατέλειπε τὴν βασιλείαν· ἐστέθη δὲ ὁ νιός αὐτοῦ Ἰωάννης ὁ Παλαιολόγος, ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἀγίας Σοφίας, ὑπὸ τοῦ πατριάρχου Ἰωσήφ· ἐν ἐτει^{—ω} σπικθ^{ων} ἴνδικτιῶνος ἵδη ἡμέρα Κυριακῇ τοῦ Ἀσώτου· ἐκοιμήθη δὲ Μανουὴλ ὁ βασιλεὺς μοναχὸς γεγονὼς, καὶ μετονομασθεὶς Ματθαῖος· ἐν ἐτει^{—ω} σπλα^{δων} Ιουλίου^{—ων} ἴνδικτιῶνος^{—ης}: ὁ δὲ Ἰωάννης ὁ βασιλεὺς ἐν ἐτει^{—ω} νέφῳ αὐλα^{ων} ὑπέγραψε τῇ κατ' οἰκονομίαν δῆθεν ψευδεπιπλάστῳ ἐνώσει, τῇ γεγονούιᾳ μεταξὺ Γραικῶν καὶ Λατίνων ἐν Φλορεντίᾳ, ἦν οἱ Λατίνοι ψευδῶς ὄγδον θνομάζουσι, καὶ ταῦτα μὴ παρόντος τοῦ Κωνσταντινουπλεως, ὡς προτεθνηκότος:

Ἐν τῷ αὐτῷ φ. Α^π χειρὶ νιωτέρᾳ· Ἐτοῦτο το βιβλίον είναι τοῦ αγίου Σίμονως Ηέτρας καὶ Βιβλίου πάνυ δρέων ἐναντίον τοῦ αἵρετηκοῦ πάπα καὶ τῶν κακωδόξον Λατοίνων.

Στάχωσις διὰ περγαμηνῆς.

128.

Χαρτ. Αισηνος. XIX.

Ιωάννου Ν. Σταματέλου, σχολάρχου Λιουκάδος, δικατρία χιρόγγραφα τεύχη.

128^{ων}. 0,239×0,211 (φ. 11).

† (φ. 1a). « Συμπλήρωμα εἰς τὴν Νεοελληνικὴν Φιλολογίαν τοῦ Κ. Σάθα ὑπὸ Ιω. N. Σταματέλου».

Ἐπίτομοι βιογραφίαι λογίων τοῦ ιη' αἰώνος ἔχουσαι πηγὰς κατὰ μὲν τὸ φ. 38 τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Ἰστορίαν τοῦ Μελετίου, κατὰ δὲ τὸ φ. 42 τὴν Χρονολογίαν τοῦ Κυριακοῦ Μελιρρύτου, κατὰ δὲ τὸ φ. 42 τὴν Ist. della Valachia ὑπὸ Anton Maria del Chiaro.

2 (φ. 6α). «Ἀνέκδοτα βιογραφικά Λευκάδος τοῦ ιζ' καὶ τη' αἰώνος».

Μικρός πρόλογος καὶ δοκίμια, ὃν τινα διαχειραμένα.

3 (φ. 11α). Ίων. Σταματέλου. Ἐπιστολὴ πρὸς Ἀριστοτέλην [Βαλαωρίτην] περὶ συγγραφῆς περὶ Λευκάδος.

4 (φ. 116). Ἐλάχιστα περὶ δύο λευκαδικῶν ἀνεκδότων ποιηματίων περιελθόντων εἰς χειρας του Ιων. Σταματέλου.

5 (φ. 116). «Λί ήν Πελοποννήσῳ σκευωρίαι . . .» Ὁλίγα ώς ἐν προλόγῳ περὶ τοῦ χειρογράφου τούτου, περὶ οὗ ἡδε κατωτέρῳ ἐν 128 Γ' 1.

Τὸ τεῦχος ταῦτο κακόγραφον, δυξανάγνωστον καὶ πως ἐφερμένον. Πολλαχοῦ πολλὰ διατετραμμένα.

128 Β'. 0,293×0,211 (φ. 9).

1 (φ. 1α). «Τεῦχος Β'. — Μισακιωτά Ἀνέκδοτα ἀφορῶντα τὴν Λευκάδα».

Περιλαμβάνονται α' (φ. 1α) «Α'. Λόγιοι ἄνδρες». Ἐκτενεστέρα ἔκθεσις μετά προσθηκῶν τῶν ἐν 128 Α' 1 μετ' ἀνεκδότων ἐπιγραφμάτων αὐτῶν καὶ ἄλλων ποιημάτων ἐκ χειρογράφων. — β' (φ. 6α). «Β'. Πατριαρχικά γράμματα». Δέος, Ἰωαννινίδου Γ' καὶ Παρθενίου Δ' Κωνσταντινουπόλεως, ἐν ἀποσπάσματι. — γ' (φ. 6β). «Γ' Ιστορικά Μνημεῖα». Τρεῖς ιστορικαὶ χρονολογίαι ἀποκείμεναι ἐν χειρογράφοις μονῶν καὶ ἴδιωτῶν ἐν Λευκάδῃ. — δ' (φ. 6β). «Δ'. Ἐπιτύμβιοι ἐπιγραφαὶ Λευκάδος Εξ. — ε' (φ. 96). Ίων. Σταματέλου. Ἐπιστολὴ.

Τὰ φ. 7α-9α δύγραφα. Ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς «Τεῦχος Β'» ἐμφαίνεται ἡ ὑπαρξία καὶ Τεύχους Α' ὁμοίας ὅλης, ὅποιον εἶναι πιθανῶς τὸ 128 Α'.

128 Γ'. 0,21×0,15 (φ. 24).

1 (φ. 1α). «Ἄρχαιοι λόγη ὅλη περὶ τῆς νήσου τῶν Ταφίων 1851».

2 (φ. 2α). «Ἄρχαιοι λόγη ὅλη περὶ Τάφου νήσου» ἐκ διαφόρων πηγῶν, ἀρχαίων συγγραφέων, ἐπιγραφῶν κτλ.

3 (φ. 13α). «Τῶν Ἑλλήνων τὰ διασωθέντα ἐπιγράμματα».

4 (φ. 136). Ίων. Ν. Σταματέλου Λόγος, οὗ Ἱγράφη μόνη ἡ ἀρχή.

5 (φ. 14α). «Οἱ διάσημοι ἄνδρες τῆς ἀρχαίας Λευκάδος». Κατάλογος ὀνομάτων.

6 (φ. 15α). «Συλλογὴ λευκαδικῶν ἥθων, ἴθιμων, παροιμιῶν, γνωμῶν...»

7 (φ. 18α). «Ἄτακτα ἀρχαιολογικά, ἐπιγραφαὶ καὶ σημειώματα πρὸς συγγραφὴν Ιστορ. Ἀρχ. Καλλιτ.».

8 (φ. 21α). «Παροιμίαι». Συνέχεια τῶν ἀνωτέρω ὑπ' ἀρ. 6.

9 (φ. 246). «Διάφορα μέτρα τῆς νέας Ἑλληνικῆς ποιήσεως».

Τὸ φ. 21 παρένθετον καὶ ἀπρόσερπτον. Τὰ δὲ φ. 206 καὶ 24α δύγραφα. Τὰ ἐν φ. 246 γραφαμένα ἀντιστρόφως πρὸς τὴν ὅλην γραφὴν τοῦ τεύχους. Τὸ δόλον τεῦχος ἀτάκτως γεγραμμένον.

128 Δ'. 0,18×0,15 (φ. 6).

1 (φ. 1α). «Περιγραφὴ ἀργαίων Ἑλληνικῶν χειρογράφων, περιελθόντων εἰς χειρας Ίων. Ν. Σταματέλου σχολάρχου».

Μόνον πρόλογος καὶ περιγραφὴ δύο κωδίκων, ὃν δὲ μὲν περιείχε «Γερασίμου Βλά-

χων εἰς τὸ Β' καὶ Γ' βιβλίον τῶν Μυτερολογικῶν τοῦ Ἀριστοτέλους ζητήματα», ὃ δὲ ἡτο **Μελετίου Διοικητού** «Ἐρμηνία σύντομος περὶ φύσεως τοῦ ἀνθρώπου».

2 (φ. 26). Κατάλογος τῶν ἐπιστολῶν λογίων καὶ ἀρχαιορίων.

Αἱ ὄχτὼ τῶν ἐπιστολῶν τούτων μετὰ τῆς ὑπὸ ἀρ. 1 παριγραφῆς ἔξεδόθησαν ἐν τῇ Ἐφημερίδι Φιλομαθῶν Περ. Β' Τόμ. ΙΔ' σ. 59-64, 72, 74, 91-95, 127-8, 140-3.

3 (φ. 5α). Συγκεκία ἀνεκδότων βιογραφικῶν Λευκάδος, ἀπόφαλος καὶ ἀτάκτως ἥρθημημένη.

Πρбл. 128^{α'}, 2 καὶ 128^{β'}, 1.

Τὰ φ. 4α καὶ 6β ἔγραφα. Τὰ δὲ φ. 5 καὶ 6 ἀντιστρόφως γεγραμμένα. Τό τεῦχος τὰ μάλιστα καιογραφον.

128^{β'}. 0,21×0,15 (φ. 28).

4 (φ. 3α). «Περὶ φίλας ἀνέκδοτος διατριβὴ **Εὐγενείου Βουλγάρεως**, λατινιστοῦ μεταρρυθμίσα, περιελθοῦσα εἰς χείρας Ι. Ν. Σταματέλου».

Ἐν 9. τα· Ἐμαθον ὅτι ἔξεδόθη ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπὸ τοῦ μακαρίου Ἡλ. Τανταλίδου. Πράγματι δ' ἔξεδόθη τῷ αὐτῷ μετὰ προλόγου, σχολίων, ιερβιῶν ἐπιγραμμάτων καὶ ἐπιμέτρων.

2 (φ. 21 α). «Διάλογος **Μαξίμου Μαργουνίου** ταπεινοῦ Κυθήρων ἐπιεικόπου».

Ἐν φ. 206. Τὸ δυτικοῦ χειρόγραφον μολ. φαίνεται διόλου ἀνέκδοτον καθότι δὲν περιλαμβάνεται ὑπὸ Κ. Σάθα (Νεοελ. Φιλ. σελ. 216) εἰς τὰ συγγράμματα τοῦ Μαργουνίου.

3 (φ. 186). Βιογραφικοὶ σημειώσεις περὶ Χριστοφόρου Κοντοῦ † 1872.

Ταῦτα ὡς ἐν προλόγῳ ἔργου τοῦ Χριστ. Κοντοῦ περὶ τῆς μαστιωνικῆς ἱστορίας τῆς Ἀκαρνανίας, περιελθόντος εἰς χείρας τοῦ Σταματέλου, διπερ ὁὗτος ἔκπλαι νὰ ἔχωνται.

Πρбл. Ἐθνικῆς βιβλιοθήκης Ἀθηνῶν κᾶδ. 1283 «Αἴτωλία καὶ Ἀκαρνανία τοῦ μεσαιωνικοῦ ὕπο Χριστοφόρου Κοντοῦ».

4 (φ. 20α). «Περὶ Αἰσχύλου».

Ἀντιγραφὴ τῶν τοῦ **Σουΐδα** ἐν λ. Αἰσχύλος.

Ἐν φ. 2 καὶ 3α δοκίμια ἐπιστολῆς τοῦ Σταματέλου πρὸς τὸν Σύλλογον Παρνασσὸν περὶ δημοσιεύσεως ἐν τῷ περιοδικῷ αὐτοῦ τοῦ «Νέου Κουναρᾶ», μεγάλου κώδηκος ἐκ πολλῶν χειρογράφων εἰς χείρας αὐτοῦ περιελθόντος καὶ αὐτῶς ὑπὸ αὐτοῦ ὀνομασθέντος.

Τὰ φ. 20α-28α ἀντιστρόφως γεγραμμένα· οὗτοι δὲ καὶ ἥρθημηθησαν.

128^{ε'}. 0,21×0,15 (φ. 61).

5 (φ. 1α). «Ἐκιστολὴ συμβουλευτικὴ διά τοῦ; ἐν Πελοποννήσῳ Γραικοῦς, συντεθεῖσα περὶ τοῦ σοφωτάτου **Δασίου ἀρχιεπισκόπου Καρδίνη** τοῦ ἐν Ναυπλίῳ. Γέγονε δὲ κατὰ τὸ αὐτό» καὶ ἐπέμρθη τῷ Μαχαριωτάτῳ Πάπᾳ Ρώμης καὶ τῇ γαληνοσάτῃ τῶν Ἐνετῶν Ἀριστοκρατίᾳ».

Ἐν φ. 2α· Ἐξεδόθη παρὰ τοῦ Ιωάννου Ν. Σταματέλου ἐν τῷ «Παρνασσῷ» (Τόμ. Β', 1878, σ. 465-476).

2 (φ. 13α). «Συνοδικὴ καθαιρεσίας τοῦ ἀποστατήσαντος τῆς Ἀνατολικῆς Ἀγίας τοῦ

Χριστοῦ ιεκκλησίας Μελέτου Τυπάλδου, τοῦ ἐν ταῖς κλιναῖς 'Ενετίσιος Μητροπολίτου Φιλαδελφίας, χρηματίζαντος ἐν τῷ παναράττῳ ναῷ τοῦ ἁγίου Γεωργίου τῶν 'Ρωμαίων. Ἐπέμφθη δὲ εἰς τὸν τόπον παναράττων Μέγαν Πρωτοπατένα Κερκύρας κ. κ. 'Αναστάσιον Αὐλωνίτην διὰ τοῦ πανιερωτάτου 'Ιωαννίνων κ. κ. Κλήμεντος».

'Ἐν φ. 13α. 1873. 'Εξεδόθη τοῦτο ἐν Βενετίᾳ εἰς τὴν «Χρυσαλλίδη», στείλαντος ἔμοῦ ἀντίγραφον εἰς τὸν Κον. Ιωάν. Βελούδον. ('Ετ. 19', 1873, σ. 66-78).

'Ἐν φ. 1α. καὶ Σα λέγεται περὶ τῶν ἀνωτέρω ὥν' ἀρ. 1 καὶ ς: 'Ἐκ τίνος χειρογράφου, ὅπερ κατέχει ὁ Ιωάννης Ιερεὺς Χρυσοβούτζανος ἐκ χωρίου Βουργικά τοῦ δήμου Εὐγείρου καὶ Τὸ χειρόγραφον τοῦτο ἐγένετο διὰ χειρὸς Ιωάννου Ιερέως Χρυσοβούτζανου, προπάππου τοῦ κατέχοντος ὄμωνύμου, ἐν ἦτει ἀπὸ Χριστοῦ φώκεῖ ἐν μνή Μαΐῳ κτλ.

3 (φ. Ψα). 'Επιστολὴ «τῶν τροφίμων τοῦ Φλαγγινιανοῦ 'Ελληνομουσείου πρὸς τὸν Μελέτου Τυπάλδον, Μητροπολίτην Φιλαδελφίας».

'Ἐν φ. 22α. 'Εδημοσίευσα ἐν Πανδώρᾳ [Τόμ. Ζ'] τὸ 1856 Σεπτεμβρίου (γρ. 'Οκτωβρίου) 15, ὥπ' ἀρ. 158 [σ. 335-6].

4 (φ. 23α). «Κεφάλαια» ἐγκυλίου Ἰγγράφου «Ἀθρααρίου Ἀρχιεπισκόπου Κεφαλληνίας καὶ Ζακύνθου καὶ Ιθάκης πρὸς ἄρτιν ἀτοπημάτων καὶ κακῶν συνηθειῶν».

'Ἄρχ. 'Επειδὴ καὶ μὲ τὴν παράδασιν τῶν ιερῶν κανόνων. Μένει κοδόν. 'Ἐν φ. 256. Τὰ λοιπὰ λείπουσιν.

'Ἐν φ. 23α. 'Ἐκ τίνος χειρογράφου, ὅπερ διακατέχει ὁ Ιερεὺς Γεράσιμος Σκληρός. 'Αντεγράφθη δὲ τὸ ἔτος φώκεος' (1776) παρὰ τίνος Νικολάου Ιερομονάχου Βρετοῦ ἐκ τῆς νήσου Ιθάκης, ἐκ κώμης 'Εξοχῆς.

5 (φ. 26α). «Νόμος Καλλινίκου Ιερομονάχου...»

Μόνον ἡ ἐπιγραφὴ καὶ τὸ σημείωμα τόδε: 'Ἐκ τίνος χειρογράφου τηρουμένου εἰς τὴν ἐν Λευκάδι μονὴν τῆς 'Υπεραγίας Θεοτόκου Πεφανερωμένης.

6 (φ. 26β). «Τοῦ ἀγίου Κοσμᾶ ἡ διδαχὴ».

'Ἐν φ. 26β. Σημ. Αὕτη ἡξεδόθη ἐν Κερκύρᾳ τὸ 1863 ὑπὸ τοῦ Νικολ. Πιοεδύτερου τοῦ Αὐλωνίτου καὶ τὸ σημείωμα τόδε: 'Ἐκ τίνος χειρογράφου τηρουμένου εἰς χεῖρας τοῦ Β. Σκληροῦ ἐκ Μαραντοχωρίου τοῦ δήμου Εὐγένηρου. 'Αντεγράφθη δὲ ὑπὸ ἀγνώστου χειρὸς τὸ 1780.

7 φ. 356) «Διδαχὴ τοῦ ἀγίου Κοσμᾶ Βα».

'Ἐν φ. 356. Αὕτη ἡ διδαχὴ μένει εἰσέτει ἀνέκδοτος παρ' ἔμοι. Νοεῖται δὲ τὸ ἱνταῦθα ἀντίγραφον. Καὶ ὁ Σάθας δὲ λέγει ἐν Νεοελλ. Φιλολογίῃ σ. 49t, δτ: εὑρηται παρ' αὐτῷ χειρόγραφον ταύτης τῆς διδαχῆς.

8 (φ. 51α) «Ἐπιγραφὴ ἀρχαία ἀντιγραφία». ἐκ τοῦ πρωτοτύπου ς.

9 (φ. 52α). «Τραγοῦδι εἰς τὸν σεισμὸν τῆς Λευκάδος τοῦ 1825 παρὰ Βλασίου Στεφανίτου».

'Ἐν φ. 53α. Τὸ πρωτότυπον ὑπάρχει εἰς χεῖρας τοῦ Κον. Βασιλ. 'Αν- κέλου.

10 (φ. 53α). Περιγραφὴ ἀνεκδότου κώδικος ὥπο τοῦ Σταματέλου, οὗ ἐν τίλει Τέλος καὶ τῷ θεῷ δόξα, 1738, Ιουλίου 31. 'Ο πόνος Νικήτα τοῦ καὶ πρεσβύτερου καὶ ἡ ἀντιγραφὴ Ζακχαίου Ιερομονάχου.

‘Ο κώδικας περιέχει α’) «Περὶ αἰτίας, περὶ τῆς νοός καθάρσεως καὶ περὶ ἀγάπης καὶ τελειώσεως βίου» ὑπὸ Νικήτα πρεσβυτέρου εἰς τρίχ μέρη, ὃν ἔκαστον ἐκ κεραλαίων ρ· β’} Δεκαπτά ιατρικά; συμβουλας; (Ιατροοδόθια). Τό έργον τοῦ Νικήτα καὶ τὰ τέσσαρα πρώτα τῶν ιατροοσφρίων ἀντιγραμμένα χειρὶ Ζαχαρίου ιερομονάχου, τὰ δὲ λοιπά ὑπὸ ἄλλης χειρός.

11 (φ. 55α). «Χειρογράφον εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἀγίου Μηνᾶ».

Κατὰ τὴν περιγραφὴν τοῦ Σταματέλου ἐν τῷ κώδικι τούτῳ περιέχονται: «Α’. Ἀκολουθία τοῦ Ἀγίου Ἐλευθερίου (ἐκδεδομένη). — Β’. Ἀκολουθία τοῦ Ἀγίου ιερομάρτυρος Χαρακλέμπους τοῦ θαυματουργοῦ (ἐκδεδομένη). — Γ’. Ἀκολουθία τῆς Υπερπορείας Θεοτοκοῦ τῆς παρδούτητος (sic) ὅπε τὸν παράλυτον ἡγειρεῖ (ἐκδεδομένη). — Δ’. Ἀκολουθία τοῦ πατρὸς ἡμῶν Θηρασκρίωνος ἀρχιεπισκόπου Λαρίσης τοῦ Θευματουργοῦ (ἀνέκδοτος). — Ε’. Ἀκολουθία τῶν ἀγίων ἐνδόξων μεγάλων μαρτύρων Μηνᾶ, Βίκτορος καὶ Βικεντίου καὶ ἡ ἀνάμνησις τοῦ φρυκτώδους σεισμοῦ, γεγονότος ἐν τῇ νήσῳ (sic) Λευκάδος καὶ Ἀγίας Μαύρας, κατὰ τὸν 1704, ἀπὸ Χριστοῦ, εἰς τοὺς χρόνους τοῦ ἔβολατάου αὐτοφεντός Πέτρου Μπρεγαδίλην ἐστραζορδηναρίου (ἀνέκδοτος). — ΣΤ’. Εγκόμια φαλλόμενα ἐν τῇ ἀγρυπνίᾳ μετὰ τῶν στίχων τοῦ ἀμώμου εἰς τοὺς ἄγιους ἐνδόξους μάρτυρας Μηνᾶν, Βίκτορα καὶ Βικεντίου (ἀνέκδοτα). — Ζ’. Επιστολὴ Βανταβάθου Ιερέως Σταύροπολού πρὸς Ἀρχιεπίσκοπον Λευκάδος καὶ Ἀγίας Μαύρας Κον Διονύσιον Κάνθαρην, περὶ ἐγκρίσεως τῆς ὑπὸ Γεωργίου Ζαμπέλη γενομένης ἀκολουθίας τῶν τριῶν ἀνωτέρω ἀγίων καὶ ἐγκόλπιος τοῦ εἰρημένου ἐπιεικόπου ἐγχρίνουσα καὶ δημοσιεύσασα τῷ κοινῷ τὴν ἀκολουθίαν ταύτην (ἀνέκδοτα καὶ ἀπαντά ἀντιγραφόμενα ἐνταῦθα). — Η’. Καθίσματα τῆς ἀγίας ἐνδόξου ὁσιοκαρπενομήτορος καὶ ἀδλοφόρου τοῦ Χριστοῦ Παρασκευῆς (ἀνέκδοτα). — Θ’. Δύο μεγαλυνάρια, τὸ ἐν εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν καὶ τὸ ἐπερον εἰς τὴν Ἀγίαν Μαύραν».

12 (φ. 58α). «Χειρόγραφος σημείωσις εὑρισκομένη εἰς τὴν τελευταίαν σελίδα τῆς Ἰλαΐδος Ὁμηρου, μεταρρυθμισθείσης ὑπὸ Νικολάου Λουκάνου, ἐκδ. Βενετίας, 1526».

Περιλαμβάνονται τέσσαρα χρονικά σημειώματα, ὃν τὸ μὲν πρώτον περὶ τῆς ἀλώσεως Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τοῦ ἀμηρᾶ Μεχμέτη, τὰ δὲ λοιπά ἀναφίρονται εἰς τὰ συμβάντα τῆς Κορώνης.

13 (φ. 18α). «Σημειώσεις ἐξ ἀνεκδότων χειρογράφων, συντεθεῖσαι ὑπὸ Γερμασίου Ιερομονάχου Κορφιάτου, ἡγουμένου τοῦ Ἀγίου Νικολάου εἰς τὴν Ἰράν (Δευτερός) κατὰ τὸ 1766, Δεκεμβρίου 17, ἡμέρῃ Κυριακῇ».

Ἐνταῦθα ἀντιγράφεται πρῶτον αὐτολεξεὶ τὸ χειρόγραφον τοῦ Γερμασίου, ἐν ᾧ οὗτος λέγει ποῦ εὑρώντ καὶ τίνος ἔνεκεν ἀντιγράψει τὴν ἱστορίαν τῆς μονῆς, δεύτερον δὲ πρόθεσις τῆς αὐτῆς μονῆς ἐξ εἴκοσι καὶ ἓπτα ὄνομάτων ἵερατικῶν.

Τό φ. 22 εἶναι τεμάχιον χάρτου προσκεκολλημένον ἐπὶ τοῦ φ. 216. Τὰ δὲ φ. 516, 546, 606 καὶ 61 ἀγραφα. Τό δὲ δόλον τεῦχος συνερραμμένον ἐκ δύο ἄλλοτε χωριστῶν τευχῶν.

128 z'. 0,21×0,15 (φ. 4).

1 (φ. 1a). «Σημειώσεις ἐκ τῶν χειρογράφων τῆς οἰκλας Ζαμπέλη».

Α’. Παρόδος τῶν Κυριακῶν τοῦ ἑνιαυτοῦ ὑπὸ Μαξίμου Ιερομονάχου Παλοποτηνῆσιον ἐν φχζ’. — Β’. Επιτυμβία ἵπιγραφὴ Ἀνδρονίκου χαρτοφύλακος ἐκ Βυζαντίου φχζ’. — Γ’. “Εξ ἵπιγραφαὶ ἐπὶ κιβωτίων περιεχόντων ἀγία λείφανα ἐκ τεμίου ἔνδου καὶ σάρατος τοῦ Σωτῆρος εὑρεθέντα ἐν τῷ Ἀγίῳ Μάρκῳ τῆς Βενετίας.

Ε. ΙΩΑΝΝΙΝΑ Κ.Π
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

2 (φ. 26). Βιογραφίαι πάντομοι δεκαεννέα ἀνδρῶν, ἵνηγμέναι ἐκ τοῦ Δ' Τόμου τῆς Ἔκαληστικῆς Ἱστορίας τοῦ Μελετίου (σ. 67-72).

Τό φ. 46 ἄγραφον.

128η'. 0,21×0,15 (φ. 2).

«Παροιμίαι ἀρχαῖαι καὶ καύτεραι».

Α'. «Ομοιαί κατὰ λίθον καὶ ἔννοιαν». — Β'. «Ομοιαί ἐν μέρει».

128θ'. 0,21×0,15 (φ. 2).

«Οκτώ δημοτικά φύματα».

Ἀκέφαλος συντέχεια συλλογῆς, ἡς λείπει ἡ ἀρχὴ. Ἀριθμοῦνται ἀπὸ 3-10 καὶ εἰναι τοῦ Καρατσάκη. Διάκου, Σπύρου Τσάμη, Γίταυρου, Γιάννου, Νίτσικα καὶ ὄλλων.

«Οκισθεὶς τοῦ φ. 1α τὸ φ. 26, ὅπισθεὶς δὲ τοῦ φ. 16 τὸ φ. 2α.

«Ο χάρτης τοῦ τεύχους ἔγχρωμος».

128η'. 0,28×0,207 (φ. 4)

«Δημοτικά φύματα τῆς Λευκάδος» δύο, α' τοῦ Σπύρου Τσάμη, β' τοῦ Γίταυρου. Τὰ αὐτὰ καὶ ἐν **128Γ'** 5 καὶ 7 καὶ ἐν **128θ'** 1.

128ΙΑ'. 0,21×0,15 (φ. 4).

Βιογραφία τοῦ ἁγίου Κοσμᾶ καὶ περὶ τῶν διδαχῶν αὐτοῦ.

Πρόλογος πρὸς ἔκδοσιν τῆς δευτέρας διδαχῆς αὐτοῦ.

«Ιδε ἀνωτέρω **128ε'** 6 καὶ 7 καὶ **128ΙΑ'**.

128ΙΒ'. 0,23×0,21 (φ. 4).

Διαίρεσις εἰς κεράλαια τῶν διδαχῶν τοῦ ἁγίου Κοσμᾶ.

«Ιδε καὶ ἀνωτέρω **128ε'** 6 καὶ 7 καὶ **128ΙΑ'**.

Τὸ φύλλον γεγραμμένον ἐπὶ τοῦ περιθεωρίου ἀντύπου ἐγχυκλίου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἔκαληστικῶν ἐπὶ ἔγχρωμου χάρτου.

129.

Χαρτ. 0,21×0,15. Αἰδηνος XV (φ. 45).

«Ραψῳδίαι τινων τῆς Ἰλιάδος τοῦ ὘μήρου [κείμενον] καὶ μετάφρασις ἀνέκδοτος ὑπὸ ἀνωνύμου».

Περιλαμβάνονται αἱ ραψῳδίαι Δ-Ζ. Τούτων ἡ Δ. ἀκέφαλος ἀπὸ στίχου 527 μέχρι τέλους. «Ἄρχ. . . μὲ τὸ κοντάρι εἰς τὸ λαγώνι ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὸν ὁθαλόν. Τῆς Ε προηγεῖται μία ὑπόθεσις πλήρης καὶ δύο ἀτελεῖς. Περιλαμβάνεται δὲ αὕτη μίαν μέχρι τοῦ στίχου 813, τῶν φ. 37α ἀπὸ τοῦ μέσου καὶ 376-44 μενάντων ἀγρά-

φων ὡς καὶ τὸ φ. Ζα. Δείπουσι δὲ καὶ ἐν τῷ μεταξύ τῆς διαψηφίδιας ταῦτης οἱ στίχοι 46-91 τοῦ καιρένου καὶ οἱ στίχοι 23-68 τῆς μεταφράσεως. Ή δὲ Ζ αὐξεται μάνη μέχρι τοῦ στίχου 74.

Τὰ φ. 4 καὶ 45 ἐν νεωτέραις υφόνοις τεθειμένα ὡς ἔξωφυλλα ἐξ ἄλλου χάρτου καὶ συνεσταχυνόντα μετα τοῦ καθίκος δι' ἀπλῆς προσφραφῆς.

Ἡ ἐπιγραφὴ ἔγραψη χειρὶ τοῦ Πα. Σταματέλου, εἰς ὃν ἀνήκει ποτε ὁ καθίκης, διαρηθεῖς αὐτῷ ὑπὸ Σπερ. Λεβάρη τῇ 10 Φεβρουαρίου 1872 κατά τινα ἐν φ. 4 τα σημείωσιν καὶ ἵκε' αὖτε διωρηθεῖς τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς Βουλῆς.

Καθίκης
Σταχυώτος.

130.

Χαρτ. 0,21×0,16. Αιώνος XIX (φ. 70).

Τύποι (φ. 1^α). Ἐρτορικὴ διηρημένη εἰς κεφάλαια περὶ διαφόρων τύπων.

Ἄρχ. (ἀκέφ.) ἐρωτηματικῆς ιδέας ἀπόδοσις, εἰ δ' οὐκ ἀπαξιωθόμεθα αὐτὸν.

2 (φ. 7^α). ε Εἰς τὰ προγυμνάσματα τοῦ Ἀρθονίου.

3 (φ. 20^α). ε Περὶ φητορικῆς τέχνης εἰς βιβλία δ'.

α' (φ. 20^β). — β' (φ. 36^α). — γ' (φ. 53^α). — δ' (φ. 60^α).

Ἐν φ. 676 χρονικὰ σημειώματα ἐκ τῆς ἀρχαίας ιστορίας.

Ἐν δὲ φ. 696. Δύο τουμπία πανύ, ἔνδεκα μανδύλια, τὰ πέντε καλά, καὶ τὰ ἄλλα πρατικά· ἕνα ζευγάρι φινίκια, ἕνα ζευγάρι σκουλαρίκια· ἕνα χαχαλί· καὶ ἄλλο μὲν βαθρακόπευλα· δυὸς ἀλυσοῖ· ἕνα ἀσιμομάχερο καὶ ἕνας μαστραπάς ἀσιμένιος.

Ἐν τῷ αὐτῷ δὲ φύλλῳ ἄλλο σημείωμα περὶ κιήτορος τοῦ καθίκος λαβάντος τὴν θρησύνην εἰς τὸ αχήσιον.

Ἐν φ. 6α, 64α, 65β καὶ 66α δοκίμια κονδύλου τειωτέρας χειρός. Τὰ φ. 66, 65α, 66β καὶ 67α ἄγγραφα.

Στάχωσις νεωτέρη.

131.

Χαρτ. 0,16×0,11. Αιώνος XVII (σ. 126).

Σύνοψις ἱσρά.

1 (φ. 2α). Εύχαι καὶ τάξις, α' (ἀκέφ.) . . . φίγους καὶ πυρετοῦ τριτέου καὶ τεταρτέου. β' (φ. 2β) Εύχη ἀγέου Μάρμαντος εἰς νόσον. γ' (φ. 3α). Τάξις εἰς χωράφιον, εἰς ἀμπελῶνα ή εἰς κήπον. δ' (φ. 3β). Εύχη μεγαλομάρτυρος Τρύφωνος. ε' (φ. 6β). • Εύχη εἰς βασκανίαν ε. ζ' (φ. 7α) • Εύχη εἰς πε-

σαν ἀρωτίσαν». — 2 (φ. 11α). «Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἀγιασμοῦ». — 3 (φ. 186). «Ἀκολουθία νεκρώσιμος». — 4 (φ. 306). «Ἀκολουθία τῆς κοινῆς παρακλήσεως». — 5 (φ. 356). «Εὐαγγέλιο οὐθινά ἀναστάσιμα». — 6 (φ. 44α). «Εύχαι διάφοροι». — 7 (φ. 59α). «Ἀκολουθία τοῦ ἀγίου ἔλασίου». — 8 (φ. 836). Εύχαι διάφοροι. — 9 (φ. 89α). «Κανόνες παρακλητικός; εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκου». — 10 (φ. 94α). «Τὰ καθ' ἡμέραν ταλλιτούρων». — 11 (φ. 97α). Εύχαι γεγραμμέναι δι' ἄλλης χειρός. — 12 (φ. 995). «Τοῦ Μπαλασίου ἥχος α'». — 13 (φ. 101α). «Κλήμεντος ἱερομονάχου ὅρος ἐλάγης 6». — 14 (φ. 102α). Κανόνες τῶν κόκλων τοῦ ἡλίου. — 15 (φ. 103α). «Εἰς τὸν ἀγιασμόν». — 16 (φ. 104α). «Ἴστορία καὶ θαύματα ὅπου ἔγιναν ἐν τῇ Βασιλικῇ καὶ πατριαρχικῇ μητριᾷ μονῇ τοῦ Βατοπεδίου παρὰ τῆς ὑπεραγίας ἡμῶν Θεοτόκου». Τολ. (καλ.) καὶ Ἀνδρόνικον· καὶ ὁ μὲν Ἰωάννης ἔβαστεν εἰς τὴν Κωνστα....

Τὰ φ. 1 α-6, 966 καὶ 99α ἔγραψα, ἐν τοις δ' αὐτῶν δοκίμια κονδυλίου. Ήν δὲ φ. 1α σημείωμα ἐν πολλοῖς ἔξι τηλον, ἐν φ. μνημονεύεται Ἰάκωνος Κιφαλλήν.

Τὰ δὲ φ. 12, 13 καὶ 15 μετὰ μουσικῶν σημείων.

Καῦδις ἀστάχωτος.

132.

Χαρτ. 0,15×0,10. Αιλόνος XVII (φ. 125).

1 (φ. 1α). Διηγησις ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ.

Ἄρχ. (ἀκίρ.). οὐκ οἶδε ποτέ· τοιουτοτρόπως γίνεται καὶ ἐκεῖ· λέγω δὲ οἱ δίκαιοι, οἱ δὲ ἀμαρτωλοὶ καὶ τοῦτο ἐστέρρηται. Τότε λέγει ὁ γέρων...

2 (φ. 12α). «Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὄσιου πατρός ἡμῶν, Ζενοφῶντος τοῦ συγκλητικοῦ καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Μαρίας καὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ Ἰωάννου καὶ Ἀρκαδίου».

3 (φ. 37α). «Διηγησις καὶ ὀπτασία ὠφέλιμος ὄρθιοδόξου τινὸς Δημητρίου συγγραφείσα παρὰ Μητροφάνους ἱερομονάχου προτροπὴ τοῦ πνευματικοῦ πατρός καὶ διδασκάλου αὐτοῦ κύροῦ Διονυσίου καὶ ρήτορος, τεθείσα δὲ εἰς κοινὴν φράσιν παρὰ τίνος εὔτελοὺς θαύματά τους».

Κατά τινα σημείωσιν τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων ἐν τῷ ὄρῳ τοῦ φ. 37α εἶναι ἀνέκδοτον ἔργον Μητροφάνους τοῦ Ἐπτανησίου, καὶ τοῦ οὖτος Σάβα Νεοελληνικήν φιλολογίαν σ. 232.

4 (φ. 60β). «Ἴστορία Διονυσίου ἱερομονάχου τοῦ ρήτορος, ἀσκοῦντος ἐν τῇ σκήτῃ τῆς Λακύρας».

Ἐν τῇ καθωμιλημένῃ. Καὶ περὶ τούτου σημειοῦται, διτὶ εἶναι ἀνέκδοτον.

5 (φ. 63β). Διηγήσεις θαυμάτων ἀνεπίγραφοι ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.

6 (φ. 72α). «Διαιρασμοῦ ἀρχιερέως Λόγος πεζῆ φράσεις εἰς τὴν διεκάλογον τοῦ Μωησέως».

7 (φ. 92^a). «Θεοφάνους μοναχοῦ καὶ ὥρτορος διδασκαλία πρὸς τοὺς εὐπιστεῖς Χριστιανούς πιζῆ φρέσον εἰς τὰ δώδεκα ἀρθρά τῆς πίστεως».

8 (φ. 107^a). «Λόλες τοῦ ἀρρεῖας Ἰεακὼν πρὸς μοναχοὺς ἀρχαρίους, μετὰ γλωττισθεῖς παρὰ Διονυσίου Ἐπερμονάχου τοῦ τοῦ Στρουβέτου εἰς ὡφέλειαν τῶν εὐρισκομένων».

9 (φ. 113^b). «Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρός ἡμῶν Θασιλείου Λόγος ἀσκητικῶς, πῶς διει λομέσθαι τῶν μοναχῶν, μεταφρασθεὶς παρὰ Διονυσίου Ἐπερμονάχου τοῦ Στρουβέτου εἰς τὸ κοινότερον εἰς ὡφέλειαν τῶν εὐρισκομένων».

Ἐπιπεδύτων φόλλων μένει κολοβός. Τιλ. ἀλλὰ καὶ ὅλος ἐὰν σὲ ἐγκομίασῃ κλεῖσον τὰ ώτια σου νὰ μὴν τὸν ἀκούσπον...

10 (φ. 117^a). «Διηγησὶς πανυ ὠφελίμος».

Ἄρχ. Μοναχὸς κάπιος μὲ ἐδιπγῆθη λέγων.

11 (φ. 125^b). «Ἄρχὴ σὺν θεῷ ἀγίῳ Νομοκάνονον».

Ἄρχ. «Ο δεχόμενος τοὺς λογισμοὺς τῶν ἀνθρώπων. Τιλ. (κολ.) Καὶ λέγει τὸ Γ ἄγιον, Τὸ Παναγία τριάς, τὸ Πάτερ ἡμῶν.

Ἐν τῇ κάτω φάσι τοῦ φ. 1· σπηρείωμα τετραδίου δν.

Καθιξ ἀστάχωτος κοσμούμενος ὑπὸ ἔγχρωμων ἐπιτίτλων καὶ ἀρχικῶν γραμμάτων.

133.

Χαρτ. 0,21×0,16. Αιλῶνος XVIII (φ. 218).

1 (φ. 2^a). 'Αρρενέου Μίουεμβασίας 'Επιστολὴ πρὸς πάπαν Παῦλον Γ'

Ἄρχ. Εἰκός πρὶν περιττῶς, μακαριώτατε πάτερ, τὸ τῶν 'Ελλήνων γένος ἐξευτελίζειν.

2 (φ. 5^a). Σχόλια εἰς δράματα Εὑριπίδου.

α' (φ. 5^a). Εἰς Ἐκάρην. — 6' (φ. 41^a). Εἰς Μήδειαν.

3 (φ. 65^a). Σχόλια εἰς ΑΙκντα Σοφοκλέους.

Προτάσσεται βραχὺς βίος τοῦ Σοφοκλέους, εὐλημμένος ἐκ τοῦ Σουίδα.

4 (φ. 99^a). «Σχόλια εἰς Προμηθία Αἰσχύλου δεσμώτην».

5 (φ. 116^a). Σχόλια εἰς Πλοῦτον Ἀριστοφάνους.

6 (φ. 145^a). «Σχόλια Ἰωάννου τοῦ Τζέτζου εἰς τὰ ἱρὰ τοῦ Ἡσιόδου».

7 (φ. 178^b). «Προλεγόμενα εἰς τὰ Θεόγνιδος» καὶ σχόλια.

8 (φ. 193^α). «Ἐξῆγησις εἰς τὸ γουθετικὸν ποίημα τοῦ Φωκολίδου διὰ πολιτικῶν στίχων».

Άρχ. Ὁ Φωκολίδης ποιητὴς ζωὴν καὶ πολιτείαν
ζάδας ἐνάρετον, καλὴν, καὶ εὐπρεπῆ, τιμίαν,
καὶ δύντως χριστοδιδάκτος ἀπόδοτος μεγάλος
τῶν τοῦ Κριτοῦ ἐντολῶν ἀκροατὴς ὡς ἄλλος.

9 (φ. 20^α). «Ἐξῆγησις εἰς τὰ χρυσᾶ ἐπη τοῦ Πυθαγόρου διὰ πολιτικῶν στίχων».

Άρχ. Τοὺς ἀθανάτους μὲν θεούς πρὸ πάντων νὰ θελάσῃς
κατὰ τὸν νόμον τῶν θεῶν, ὡς εἶναι, νὰ τιμήσῃς.
Προηγοῦνται οἱ στίχοι οἵδε·

‘Ο Φωκύλιδης ἀριστα· σὺ δὲ, ὁ Πυθαγόρα,
ἀλλὲ καὶ διδαχε ἡμᾶς τὰ ἑδικά σου τῷρα.

10 (φ. 201^α). «Ἀπλοελληνικαὶ ἔξηγησις εἰς τὰς ἡρωελεγειακὰς
γνώμας τοῦ Σόλωνος».

Άρχ. Ὡ Μοῦσαι αἱ οἰκοῦσαι τὸ δρος τῆς Πιερίας

11 (φ. 211^α). «Σχόλια εἰς τὸ α' εἰδύλλιον τοῦ Θεοκρίτου Ζα-
χαρίου τοῦ Ηρητός».

Τὰ φ. 1 καὶ 178 ἄγραφα.

Καθοικτικός τιλφόδρωτος, ἴσταχωμένος διὰ χαρτονίου.

134.

Χαρτ. 0,243×0,17. Αλάνος XVIII (φ. 198).

1 (φ. 1^α). Βεκεντέου Δαμωδοῦ «Πρᾶξις κατὰ συντομίαν
εἰς τὰς ἡρωελεγειακὰς γνώμηνειας».

2 (φ. 28^β). Τοῦ αὐτοῦ «Προσθήκη εἰς τὴν κατὰ πράξιν ἡρ-
ωελεγειακὴν».

3 (φ. 50). «Πραγματεία ἐπιμελεστάτη περὶ τῶν προγυμνασμά-
των τῆς ἡρωελεγειακῆς τοῦ αὐτοῦ σοφωτάτου κυρίου Βεκεντέου Δα-
μωδοῦ».

Ἐν τῷις Κατὰ τὸ ἀρχῆδον^{ον}: ἐτος τὸ σωτήριον μνὶ ‘Οκτωβρίῳ τῷ^η
γέγραπται ἡ παροῦσα διὰ χειρὸς Σωτηρίου Ιερόπταιδος ἐκ Μαχαλᾶ
τῆς Ἀκαρνανίας ἐν τῇ Κεφαλληνίᾳ.

4 (φ. 79^α). «Περὶ τοῦ τύπου καὶ τρόπου τῆς αὐξήσεως ἐκ δεκ-
άρων σοφιστῶν».

5 (φ. 111^α). «Προσθήκη περὶ συμβόλων».

6 (φ. 121α). «Περὶ τῶν παρὰ τοῖς φύτοροι περιστατικῶν καλουμένων μορίων».

Ἐν φ. 123-136 σχεδιογραφίματα Δένδρων τῆς κατασκευῆς τῶν διαφόρων λόγων.

7 (φ. 137α). «Ἐπιτάφιοι λόγοι τίνι μεθόδῳ γίνονται».

8 (φ. 140β). «Τοῦ σφρατάτου καὶ μακαριωτάτου ἀρχιεπισκόπου μεγαλοπόλεως Ἀλεξανδρείας καὶ πάσης γῆς Αἰγύπτου χυρίου Γερασέμου Λόγος εἰς τεθνεῶτας αὐτοῦ».

«Ἄρχ. Ἀνάμεδα εἰς τὰς πολλὰς καὶ διαφόρους αἰτίας ὅποι δίδει ἔνας κλέπτης».

«Βοντας» κ. (φ. 1436). «Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τεθνεῶτας λόγος βος» — β' (φ. 1486). «Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τεθνεῶτας λόγος γ'» — δ' (φ. 151α). «Τοῦ αὐτοῦ εἰς τεθνεῶτας λόγος δ'» — ε' (φ. 1536). «Τοῦ αὐτοῦ Λόγος εὐε».

9 (φ. 161α). «Εἰς τὸν κοιμησιν τῆς Θεοτόκου».

«Ἄρχ. Καὶ ποῖος νοῦς εἶχε τόσην δύναμιν νὰ νοήσῃ τὴν ἀνοδον τῆς νύμην τοῦ οὐρανίου βασιλέως».

10 (φ. 165β). «Εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς Θεοτόκου».

«Ἄρχ. Ἀγκαλὰ καὶ ὑψηλᾶς καὶ βαθυτάτης θεωρίας ὑπόθεσις νὰ είναι τὸ ζῆτημα».

11 (φ. 172α). «Λόγος περὶ ἔξομολογήσεως».

«Ἄρχ. Καὶ τί τάχα νὰ είναι ἐκεῖνο τὸ βδέλυγμα ὅποι μᾶς λέγει δ Χριστός».

12 (φ. 183α) Θέματα λόγων.

α' (φ. 183α) «Οτι δύοις (διαγεγραμμένον) πλανάται δύοις λογιάζει νὰ είναι εὐτυχῆς ὅσον εἶναι μακρὺν ἀπὸ τὸν θεόν, ἐπειδὴ μόνοι οἱ ἀληθινοὶ δοῦλοι τοῦ θεοῦ εὑρίσκονται εἰς τὴν εὐτυχίαν». «Ἄρχ. Προοίμιον. Τὸ προοίμιον ἐμπορεῖ νὰ περιέχῃ ὅτι πάντοτε ἴσταθη μεγάλη διαφορὰ μεταξὺ τῶν φιλοσόφων. — δ' (φ. 185α). «Οτι εἶναι πολλὰ ὡράιμον τοῦ Εὐαγγελίου τὸ κήρυγμα. — γ' (φ. 188α). «Λόγος περὶ φυχῆς» — δ' (φ. 1896). «Λόγος περὶ μετανοίας» — ε' (φ. 191α). «Λόγος κατὰ πλούτου καὶ φιλοχρηματίας» — ζ' (φ. 1936). «Λόγος περὶ βασάνου» — ζ' (φ. 1956). «Λόγος πανηγυρικός εἰς τοὺς ἀποστόλους Πέτρον καὶ Παύλον» — η' (φ. 1966). «Λόγος εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς Θεοτόκου».

Τὰ φ. 110, 1566-1606, 1806-1826 ἄγραφα.

Ἐν φ. 1986· Τὴν 16 Νοεμβρίου 1870 Αευκάδι δωροῦματ τὸ παρόν εἰς τὸν φίλον μου Ἰωάννην Σταματέλον λόγῳ εἰληκρινοῦς φίλιας καὶ ἀγάπης. Β. Ἀρκέλος.

Καῦδιξ τιλφύρωτος καὶ ἀστάχωτος.

• 135. •

Χαρτ. 0,20×0,14. Αιώνος XVII (φ. A - M† 125).

Έκλογὴ κεφαλαίων ἐκ τῆς Γραφῆς καὶ τῶν Πατέρων, ἀλράβητικῶς τετκυμένων.

Μυσθρώτων ὅντων τῶν φύλλων Α - Μικρά τὸ ἄνοι μῆτρα, λείπουσαι πλὴν τῆς ἐπιγραφῆς τοῦ ὅλου βιβλίου καὶ αἱ ἐπιγραφαὶ τῶν πρώτων χαραλαίων. Αἱ δὲ περισσόμεναι ἔχουσιν ὥδε — φ. Βα. «Περὶ ἀκαθαρτίας ἀνθρώπου». "Αρχ. Τίς καθαρός ἐστιν ἀπὸ φύποιν; — φ. Ζε. «Περὶ ἀρχόντων κακῶν» "Αρχ. "Εγκωμιαζομένων δικαίων. — φ. Ηα. «Περὶ Ἀστίν... Ἀρταξέρξου». "Αρχ. "Ιδέως γενόμενος. — φ. Ηε. «Περὶ ἀστένων ἀνθρώπων» "Αρχ. Εὐθρούσυνη δὲ. — φ. Θε. «Περὶ τοῦ Ἀχάζ βασιλέως Ιαϊδα». "Αρχ. Οὐκ ἐποίησεν "Αχαζ. — φ. Ια. «Περὶ ἀρροσύνης». "Αρχ. Μη. ἀποκρίνουν ὅφρονι. — φ. Κε. «Περὶ Βαβυλῶνος καταλύσεως». "Αρχ. Καὶ οὐκ ἔχετε μάνην. Τὰ τελευταῖα κιφάλαια φ. 123α «Περὶ τῆς κοινῆς ἐκκλησίας». "Αρχ. Τί ὡραιώθηδαν. — φ. 124α «Περὶ μάτανοίς». "Αρχ. Καὶ εἰπε Κύριος. — φ. 125δ «Γυνάκι τῶν πάλαις σοφῶν». "Αρχ. Γονγ. Θεοῦ διδόντος οὐδὲν ισχύει φθόνος.

Τα φ. 246, 25α, 516, 536, 67-696, 1006, 103, 1096, 1186, 119, 1206-122
κύραρα.

Κῶδις ἀστάχωτος.

136.

Χαρτ. Αιώνος XIX.

Κῶδις τριμερής περιέχων ἔργα 'Ιπποκράτους γεγραμμένα διά χειρῶν διαφόρων.

Α'. 0,13×0,10 (φ. 6) «Ιπποκράτους. Περὶ αἰμορραΐδων. — Περὶ ἵππιατρικῶν».

Β'. 0,20×0,135 (φ. 2). «Ιπποκράτους περὶ 'Ανατομία».

Γ'. 0,21×0,15 (φ. 52). Περιέχονται α' (φ. 1), «Ιπποκράτους ὅρκος» — δ' (φ. 2). «Ιπποκράτους 'Αρροισμοί». Γεγραμμένα κατά δύο σελίδας, ὃν ή δευτέρα περιήγει Ἑλληνικὴν μετάφρασιν. Ἐν τῇ κάτῳ ωφελοσελίδιοι σημειώσεις. Καὶ ή μὲν μετάφρασις χωρεῖ μόνον μέχρι τοῦ φ. 36, αἱ δὲ σημειώσεις εὑρηγόται μέχρι τοῦ φ. 46 καὶ μόνον ποὺ καὶ που ἐν τοῖς ἄλλοις φύλλοις.

137.

Χαρτ. 022×0,16. Αιώνος XVIII (φ. 13)

«Σητημάτων θεολογικῶν λύσεις ἰκτεθεῖσαι παρὰ 'Αλεξάνδρου τοῦ μεγάλου ὁγήτορος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας Κανασταντινουπόλεως, κατὰ φχο' ἵτος τὸ κοσμοσωτήριον ἀπὸ Χριστοῦ γεννήσεως, πρὸς τοὺς λεγομένους 'Ἐγλέζους, ἃς ἔκεινοι ἀπορήσαντες ἔζητησαν παρὰ τοῦ οίκουμενικοῦ Πατριάρχου τῆς ἀνατολικῆς ἐκκλησίας».

Κῶδις ἀστάχωτος.

138.

Χαρτ. $0,218 \times 0,143$. Αιώνος XIX (φ. 8).

«Κανιάν παρακλητικός εἰς τὴν πανένδοξον θεοπρομήτορα ἀγίαν
Ανναν». *

Τὸ φ. 8 ἄγραφον.

Καθητ. ἀστάχωτος.

139.

Χαρτ. $0,144 \times 0,103$. Αιώνος XIX (φ. 16).

Πωάννου Ιωανναντένου Νικολάου βοεβόδα Μαυροκορδάτου ἐκ Σκαρλάτου αύθέντου καὶ ἡγεμόνος πάσης
Οὐγγροβλαχίας Χρυσόβουλλον.

Άρχ. Ταῦτα πάντα τὰ κατωτέρῳ περιεχόμενα, τουτέστι τὸ δόσιμον
τῶν μοναστηρίων, τὸ τῶν ἱγουμένων τῶν μοναστηρίων, τὸ δόσιμον
τῶν Ἱερέων, τὸ τῶν πρωτοπαπάδων εἰς τὰ ζουδέτζα. Ἐν τίλιι ἀψίᾳ
Αύγούστου: .

Ἐν φ. 15α ἔπονται πλεῖσται ὄπογραφαι ἐπισχέπων.

Ο καθητ. ἀστάχωτος.

140.

Χαρτ. $0,305 \times 0,211$. Αιώνος XIX (φ. 418).

Ἐπίσημα σχέδια τηλεγραφημάτων ἵν διαφόρων ἐπαρχιῶν πρὸς
τὸν Ὑπουργὸν Εσωτερικῶν Ἀθήνας ὑπὸ διαφόρων Νομαρχῶν,
Ἐπάρχων, Ὑπουργικῶν γραμματέων καὶ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον
τῶν Ναυτικῶν ὑπὸ Κυβερνητῶν πλοίων, Λιμεναρχῶν καὶ ἀλλων
ἀρχῶν ἀπὸ 1 Μαρτίου - 7 Μαΐου 1862.

Εἶναι γεγραμμένα ἑκαστα ἐπὶ ἐπισήμων ἀντύπων ὄποδειγμάτων.

Τὰ ἐν φ. 15 καὶ 16 τηλεγραφήματα τοῦ Νομάρχου Κυκλαδῶν εἶναι χρυπτογραφικά.
Στάχωσις νεωτάτη.

141.

Χαρτ. $0,345 \times 0,22$. Αιώνος XIX (φ. 53+3).

Πρακτικὰ τῶν συνιδριάσεων τῆς Προσωρινῆς Κυβερνήσεως ἀπὸ 11
Οκτωβρίου 1862 — 8 Φεβρουαρίου 1863 μετὰ τῶν αὐτογράφων

όποιγραφῶν τῶν μελῶν τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν ὑπουργῶν τῆς Ἐπικρατείας.

Τὰ φ. 516-556 καὶ 565 ἀγραφά.

Στάχωσις νεωτάτη.

142.

Χαρτ. 0,321×0,212. Αιώνος XIX (φ. 479).

1 (φ. 1α). «Εἰςηγήσεις εἰς τὸ βωματικὸν δίκαιον ὑπὸ Ι. Φρεατίου».

2 (φ. 278α). **Τοῦ αὐτοῦ.** «Ιστορία τοῦ βωματικοῦ δικαίου».

Έγραψαν ὑπὸ Γ. Καρφοπούλου ἐκ Καρτερολίου τῆς Μεσσηνίας.

Στάχωσις νεωτάτη.

143.

Χαρτ. 0,316×0,215 Αιώνος XIX (φ. 334).

Οἰκονομέδου Πολιτικὴ δικονομία.

Έγραψη ὑπὸ Μ. Καρφοπούλου τῷ 1848 καὶ 1849.

Τὰ φ. 1α-96, 1676-1796, 189, 271α-2736, 318, 326α-3346 ἀγραφά.

Στάχωσις νεωτάτη.

144.

Χαρτ. 0,35×0,24. Αιώνος XVIII (φ. 573)

Μελετίου Αθηνῶν Έκκλησιαστικὴ Ιστορία.

Η ἀριθμησις τῶν φύλλων παλαιά. Πλὴν δὲ τῶν ἡσιθμημένων ἐν μὲν τῇ ἀρχῇ ἔξι γραφα φύλλα, τὸν δὲ τῷ τέλει ὅπτώ, δῶν αἱ τρεῖς τελευταῖς σελίδοις ὡς καὶ ἡ συνεσταχωμένη τῷ ξύλῳ τοῦ περικαλύμματος κατέχονται δηπότελος πίνακος τῶν περιεχομένων.

Στάχωσις βυραίνη μετ' ἀπλῶν ἐπιτυπωμάτων.

145.

Χαρτ. 0,413×0,254. Αιώνος XIX (φ. 96).

Πηγατίου Ηρακλείας ἐπιστολαὶ πρὸς τὸν Πατριάρχην Ἀν-

θιμον, πρὸς Μητροπολίτας, Ἐπισκόπους, Ἡγουμένους καὶ ἀλλούς ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου 1824 μέχρι 15 Φεβρουαρίου 1832.

Τινὲς μὲν ὀλόγραφοι, τινὲς δὲ καριτάτιμοι. Είναι δὲ «Κόπια» (φ. 2α) αὐτοῦ τοῦ γράφαντος.

Στάχωσις θυραῖη ἀπλῆ.

146.

Χαρτ. 0,235×0,20. Αιώνος XIX (φ. 274.).

Πρακτικὰ συνεδριῶν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπὸ τῆς 25 Οκτωβρίου 1863 μέχρι τῆς 3 Μαρτίου 1864.

Φέρουνται τὰς αὐτογράφους ὑπογραφὰς τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Ὑπουργῶν.

Ἡ ἀριθμητικὰ τῶν σελίδων παλαιά. Πλὴν δὲ τῶν ἡριθμημένων ἐν μὲν τῇ ἀρχῇ τιστάρες σελίδες, ἐν δὲ τῷ τέλει ἔξι ἄγραφοι.

Στάχωσις νεωτάτη.

147.

Χαρτ. 0,31×0,213. Αιώνος XIX (φ. 315).

Ἐπίσημα Ἕγγραφα τοῦ προεδρείου διοικητοῦ τῆς Σάμου Αγγελοτρέσου Χρηστένου ἀπὸ 2 Ἀπριλίου - 13 Σεπτεμβρίου 1829 ὅπ' αρ. 1 - 1217.

Τὰ φ. 1, 308, 315 ἄγραφα.

Στάχωσις νεωτάτη.

148.

Χαρτ. 0,224×0,16. Αιώνος XIX (φ. 390).

1 (φ. 2α). Φυσική.

2 (φ. 312α). Ἀστρονομία.

3 (φ. 366α). «Τῆς ποσοτικῆς ἐπὶ τινῶν τῆς Μηχανικῆς θεωρημάτων καὶ προβλημάτων ἴφαρμογή».

Είναι πιθανῶς ἔργα Θ. Καΐρη.

Ἐν φ. 1α χειρὶ νεωτέρᾳ Ἀντώνιος Σιώτης.

Ἐν τῷ μεταξὺ καὶ ἐν τέλει πολλὰ φύλλα ἄγραφα.

Στάχωσις νεωτάτη.

149.

Χαρτ. 0,245×0,185. Αιώνος XIX (φ. 230).

- 1 (φ. 3^a). «Στοχείω τῆς ὄρθοδόξου χριστιανικῆς θεολογίας».
 - 2 (φ. 149^a). 'Ηθικὴ θεολογία.'
 - 3 (φ. 272^a). Ποιμαντικὴ θεολογία.
- 'Εν φ. 1436. 'Έγραφον ἐν τῇ κατὰ Χάλκην Θεολογικῇ σχολῇ τῷ 1861
 Ὁκτωβρίου 17 Ἱεροδιάκονος Μελέτιος [Π. Οἰκονόμου].
 Τὰ φ. 1-3, 266, 144^a-1486, 168^a-1716 ἀγράφα.
 Στάχυωσις νωτάτη.

150.

Χαρτ. 0,245×0,185 Αιώνος XIX (φ. 289).

- 1 (φ. 1^a). Θεολογικὴ ἁγκυκλοπαιδεία.
 - 2 (φ. 37^a). 'Ἐκκλησιαστικὴ Ιστορία.'
 - 3 (φ. 244^a). Λογική.
- 'Εν φ. 2896. 'Έγραφον ἐν τῇ κατὰ Χάλκην Θεολογικῇ Σχολῇ Ἱεροδιάκονος Μελέτιος Π. Οἰκονόμου τῷ φεβρουαρίῳ τῷ 23 Ἀπριλίου διὸ καὶ δόξα τῷ συντελοῦντι θεῷ.
 Τὰ φ. 8, 30^a, 366, 2356, 237^a-2426 ἀγράφα.
 Στάχυωσις νωτάτη.

("Επετας συνίχεια)